

EBA/GL /2020/02

2 април 2020 г.

Насоки

Относно законодателните и частните мораториуми върху плащанията по кредити, прилагани с оглед на кризата, предизвикана от COVID-19

1. Спазване на насоките и задължения за докладване

Статут на насоките

1. В настоящия документ се съдържат насоки, издадени съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010¹. Съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 компетентните органи и финансовите институции трябва да положат всички усилия за спазване на насоките.
2. В насоките е представено становището на Европейския банков орган (ЕБО) за подходящите надзорни практики в Европейската система за финансов надзор или за това как следва да се прилага правото на Съюза в дадена област. Компетентните органи, както са определени в член 4, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, за които се отнасят тези насоки, трябва да ги спазват, като ги включат в практиките си по подходящ начин (напр. като изменят своята правна рамка или надзорни процеси), включително когато насоките са предназначени основно за институциите.

Изисквания за докладване

3. Съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, до 3 юни 2020 г. компетентните органи трябва да уведомят ЕБО дали спазват или възнамеряват да спазват настоящите насоки или, в противен случай да изложат причините за неспазването им. При липса на уведомление в посочения срок ЕБО ще счита, че компетентните органи не спазват изискванията. Уведомленията следва да се изпращат чрез подаване на формуляра, който е достъпен на уебсайта на ЕБО, като се посочи референтен номер „EBA/GL/2020/02“. Уведомленията следват да бъдат подадени от лица, оправомощени да докладват за наличието на съответствие от името на техните компетентни органи. Всяка промяна в статута на спазването трябва също да бъде докладвана на ЕБО.
4. Уведомленията се публикуват на уебсайта на ЕБО в съответствие с член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

¹ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

2. Предмет, обхват и определения

Предмет

5. Настоящите насоки определят пруденциалното третиране на законодателните и частните мораториуми върху плащанията по кредити, въведени в отговор на пандемията от COVID-19.

Обхват на прилагане

6. Настоящите насоки се прилагат във връзка с прилагането на определението за неизпълнение в съответствие с член 178 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и класифицирането на мерките за реструктуриране в съответствие с член 47б от същия регламент.

Адресати

7. Настоящите насоки са предназначени за компетентните органи, определени в член 4, параграф 2, подточка i) от Регламент (ЕС) № 1093/2010, и за кредитните институции, определени в член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Определения

8. Освен ако не е посочено друго, термините, използвани и дефинирани в Регламент (ЕС) № 575/2013, имат същото значение в настоящите насоки.

3. Въвеждане

Датата на прилагане

9. Настоящите насоки се прилагат от 2 април 2020 г.

4. Третиране на мораториуми върху плащанията

Критерии за цялостни мораториуми върху плащанията

10. За целите на настоящите насоки мораториум следва да се счита за цялостен мораториум върху плащания, когато са изпълнени всички посочени по-долу условия:

- (а) мораториумът се основава на приложимото национално законодателство (законодателен мораториум) или на частна инициатива за облекчение на плащанията на дадена институция като част от схема за мораториум на дадена индустрия или сектор, договорена или координирана в рамките на банковия сектор или на съществена част от него, евентуално в сътрудничество с публични органи, така че участието в схемата за мораториум е открито и по тази схема се предприемат подобни мерки за облекчение на плащанията от съответните кредитни институции (частен мораториум);
- (б) мораториумът се прилага спрямо голяма група длъжници, предварително определени въз основа на общи критерии, като всички критерии за определяне на обхвата на прилагане на мораториума следва да позволяват на длъжника да се възползва от мораториума без оценка на неговата кредитоспособност; примери за такива критерии включват класове или подкласове експозиции, индустриален сектор, видове продукти или географското положение. Обхватът на приложение на мораториума може да бъде ограничен само до редовни длъжници, които не са изпитали никакви затруднения по отношение на плащанията преди прилагането на мораториума, но не следва да се ограничават само до длъжниците, които са имали финансови затруднения преди началото на пандемията от COVID-19.
- (в) мораториумът предвижда само промени в плана на плащанията, а именно чрез временно спиране, отлагане или намаляване на плащанията по главниците, лихвите или на целите вноски за предварително определен ограничен период от време; не следва да се променят никакви други условия по кредити, например лихвения процент;
- (г) мораториумът предлага едни и същи условия за промените в плановете за плащане на всички експозиции, обект на мораториума, дори ако прилагането на мораториума не е задължително за длъжниците;
- (д) мораториумът не се прилага по отношение на нови договори за кредити, сключени след датата на обявяване на мораториума;

- (е) мораториумът е предприет в отговор на пандемията от COVID-19 и е приложен преди [▼A2](#) 31 март 2021 г. [▼O](#)

За различни широки сегменти длъжници или експозиции може да се прилагат отделни цялостни мораториуми върху плащанията.

[▼A2](#)

Критерии за експозиции, обект на мораториуми

10. (а) За целите на настоящите насоки общият срок, през който планът за плащания по даден договор за кредит се променя в съответствие с точка 10, буква в), в резултат на прилагането на цялостни мораториуми върху плащанията, не следва да надвишава 9 месеца. Това изискване за праг от 9 месеца не се прилага за изменения в плана за плащания, договорени по договори за кредити преди 30 септември 2020 г. съгласно цялостен мораториум върху плащанията, когато общата продължителност на изменението надвишава 9 месеца. [▼O](#)

Класифициране съгласно определението „с мерки за реструктуриране“

11. Когато цялостният мораториум върху плащанията отговаря на условията, посочени в точка 10, и се прилага за всички експозиции на дадена институция в обхвата на [▼A2](#) мораториума и когато експозициите, обект на мораториума, отговарят на условията, посочени в точка 10(а), [▼O](#) тези мерки не следва да променят класификацията на експозициите, съгласно определението „с мерки за реструктуриране“ в съответствие с член 476 от Регламент (ЕС) № 575/2013, нито да променят това дали те се третират като принудително реструктуриране в съответствие с член 178, параграф 3, буква г) от същия регламент. Следователно прилагането на цялостен мораториум върху плащанията сам по себе си не следва да води до прекласифициране на експозицията като експозиция с мерки за реструктуриране (независимо дали обслужвана или необслужвана), освен ако към момента на прилагане на мораториума дадена експозиция вече е била класифицирана като експозиция с мерки за реструктуриране.
12. Когато институциите предоставят нови кредити на длъжниците, обект на цялостен мораториум върху плащанията, това не води автоматично до прекласифициране на експозициите като експозиции с мерки за реструктуриране. Класификацията обаче следва да се разглежда за всеки отделен случай в съответствие с член 476 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Прилагане на определението за неизпълнение към експозиции, за които се прилагат мораториуми върху плащанията

13. Когато цялостният мораториум върху плащанията отговаря на условията, посочени в точка 10 ²A2 и когато експозициите, обект на мораториума, отговарят на условията, посочени в точка 10(a) ²O, той следва да се третира в съответствие с точки 16—18 от Насоките на ЕБО относно прилагането на определението за неизпълнение, съгласно член 178 от Регламент (ЕС) № 575/2013². Следователно за целите на член 178, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и в съответствие с член 178, параграф 2, буква д) от същия регламент институциите следва да отчитат дните на просрочие въз основа на променения план за плащанията, произтичащ от прилагането на мораториума. По същия начин за целите на член 47а, параграф 3, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 институциите следва да отчитат дните на просрочие въз основа на преразгледания план за плащанията, произтичащ от прилагането на мораториума.
14. По време на срока на мораториума институциите следва да оценяват потенциалната вероятност от неплащане на длъжниците, обхванати от мораториума, в съответствие с политиките и практиките, които обикновено се прилагат за такива оценки, включително когато те се основават на автоматични проверки на признаци за настъпване на вероятност от неплащане. Когато се извършват неавтоматични оценки на индивидуални длъжници, институциите следва да дадат приоритет на оценката на длъжниците, за които последиците от пандемията от COVID-19 най-вероятно ще доведат до дългосрочни финансови затруднения или неплатежоспособност.
15. При оценките на вероятността от неплащане по отношение на индивидуални длъжници след края на прилагането на мораториумите, посочени в точка 10, институциите следва да дадат приоритет на оценката на следните случаи:
- (а) когато длъжниците забавят плащане малко след края на мораториума;
 - (б) когато скоро след края на мораториума се приложат мерки за реструктуриране.
16. Институциите следва да извършват оценка на вероятността от неплащане въз основа на най-актуалния план за плащане, произтичащ от прилагането на цялостния мораториум върху плащанията. Когато по отношение на длъжник са налице допълнителни мерки за подкрепа, определени от публичните органи в отговор на пандемията от COVID-19, които могат да окажат влияние върху неговата кредитоспособност, те следва да бъдат взети под внимание при оценката на вероятността от неплащане. Всяка форма на редуциране на кредитния риск обаче, например гаранции, предоставени на институциите от трети страни, не следва да освобождава институциите от оценка на вероятността от неплащане от страна на длъжника или да повлияе на резултатите от такава оценка.

²EBA/GL/2016/07 от 28 септември 2016 г. относно прилагането на определението за неизпълнение по член 178 от Регламент (ЕС) № 575/2013, което е достъпно на адрес: [https://eba.europa.eu/sites/default/documents/files/documents/10180/1597103/004d3356-a9dc-49d1-aab1-3591f4d42cbb/Final%20Report%20on%20Guidelines%20on%20default%20definition%20\(EBA-GL-2016-07\).pdf](https://eba.europa.eu/sites/default/documents/files/documents/10180/1597103/004d3356-a9dc-49d1-aab1-3591f4d42cbb/Final%20Report%20on%20Guidelines%20on%20default%20definition%20(EBA-GL-2016-07).pdf)

Документация и уведомления

17. Когато институциите прилагат частен цялостен мораториум върху плащанията, те следва да уведомяват своите национални компетентни органи за това и да предоставят цялата посочена по-долу информация:
- а. датата, от която те прилагат мораториума;
 - б. критериите за подбор по отношение на експозициите, за които се прилага мораториумът, посочен в точка 10(б);
 - в. броят на длъжниците и размера на експозициите в обхвата на мораториума;
 - г. условията, предложени въз основа на мораториума, включително продължителността на мораториума;
 - д. разпределението на длъжниците и експозициите в рамките на мораториума по отношение на рейтинговите степени (или еквивалентна мярка за риск), използвани за целите на вътрешното докладване.

▼A2

17. (а) Институциите следва да уведомят съответния(те) компетентен(и) орган(и) за плана, описващ процеса, източниците на информация и отговорностите в контекста на оценката на потенциалната вероятност от неплащане на длъжниците, обхванати от законодателен или частен цялостен мораториум върху плащанията, както е посочено в точка 14. ▼O
18. Националните компетентни органи следва да уведомят ЕБО за всяко използване на цялостни мораториуми върху плащанията в своите юрисдикции и да предоставят цялата посочена по-долу информация за всеки мораториум:
- а. дали това е законодателен или частен мораториум;
 - б. в случай на законодателен мораториум, дали е задължителен за институциите или, ако не е задължителен, дали институциите се насърчават публично по някакъв начин да използват мораториума;
 - в. в случай на частен мораториум, степента на използване на мораториума от страна на банковия сектор в тяхната юрисдикция;
 - г. датата, от която се прилага мораториумът;
 - д. критериите за подбор по отношение на експозициите, за които се прилага мораториумът, посочен в точка 10(б);

- е. условията, предложени въз основа на мораториума, включително продължителността на мораториума.

19. Институциите следва да събират и разполагат най-малко със следната информация:

- а. ясна идентификация на експозициите или длъжниците, на които е бил предложен мораториума;
- б. ясна идентификация на експозициите или длъжниците, спрямо които е бил приложен мораториума;
- в. сумите, които са били спрени, отложени или намалени поради прилагането на мораториума;
- г. всяка икономическа загуба, резултат на прилагането на мораториума по индивидуални експозиции и свързаните с това разходи за обезценка.

▼A2

Класификация на експозициите за периода от 1 октомври 2020 г. до 1 декември 2020 г.

20. Институциите могат да прилагат настоящите насоки по отношение на прекласифицирането на експозиции в неизпълнение поради принудително реструктуриране и/или експозиции „с мерки за реструктуриране“ въз основа на мораториуми, които: а) са приложени в периода от 1 октомври 2020 г. до 1 декември 2020 г.; и б) по принцип отговарят на условията на член 10. В този случай изискването за праг от 9 месеца съгласно точка 10(а) се прилага за промени в плана за плащанията, договорени във връзка с такива експозиции. ▼O.